

[Korsgaard.]

at Konsekvensen maa blive, at Ligheden kommer frem ved, at Brugsforeningerne beskattes.

Jeg haaber, at man af disse Udtalelser vil forstaa, hvorledes mit Partis Stilling er. Jeg venter altsaa med Hensyn til Forslaget til den foreløbige Lov Tilslutning fra Partiet Venstre paa vigtige Punkter og haaber herigennem at kunne faa mine Ønsker gennemført, og jeg haaber, at Socialdemokratiet eller Regeringen, om man vil, ikke med Hensyn til Selskabsbeskatningen vil være absolut i Kravet om at fratage Selskaberne de Lempelser, de har ifølge 1927-Loven.

Jørgen Jørgensen: I disse Tider, hvor Staten mange Steder maa træde hjælpende til, fordi Erhvervslivets Forhold er saa vanskelige, maa Udgifterne naturligvis stige, og naar samtidig Indtægterne svigter paa mange Omraader, er det jo vanskeligt at undgaa nye Skatter. Selvfølgelig var det mest behageligt for os alle sammen, om man kunde blive fri for at udskrive nye Skatter, men man kan ikke paa samme Tid opfylde de Krav, der rejses fra Befolkningen om stadig øget Hjælp paa en Række Omraader, og tro, at disse Krav kan imødekommes, uden at det medfører nye Skatter. Naar der skal skaffes nye Indtægter, er jeg saa afgjort Tilhænger af, at de skaffes gennem direkte Skatter. Man maa ogsaa sige, at da der, før Statsindkomsts-katten beregnes, gives et skattefrit Fradrag, der svarer til, hvad Familier mange Steder i Øjeblikket maa leve af, og da den Skat, der betales, lignes efter en stigende Skala i Forhold til Indkomsten, er der en stærk saglig Begrundelse for, at denne Skat forhøjes i Tider som disse. Tillige er de Promiller, hvormed Indkomsts-katten udskrives, ikke blevet ændret, efter at Prisfaldet paa mange Omraader har gjort Pengene langt mere værdifulde og givet Indkomsterne en langt større Købeevne, end de havde i 1922, da disse Promiller blev fastlagt. Det Prisfald, som har gjort det muligt, at man af samme Indkomst kan leve betydelig bedre nu end i Aarene fra 1922 til 1926—27, begrundes i høj Grad, at nye Indtægters Tilvejebringelse sker gennem en Forhøjelse af Indkomsts-katten.

Jeg kan nu ikke i saa høj Grad, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard var tilbøjelig til, beklage de Mennesker med de store Indkomster, der skal betale et ekstra Kvartals Skat. Paa et Tidspunkt, da store Dele af

Landets Befolkning lever under uhyre vanskelige Kaar, da mange Mennesker maa spare paa alle Omraader for overhovedet at kunne opretholde Eksistensen, nytter det ikke, at de Dele af Befolkningen, der har betydelige Indkomster, vil tro, at de fremdeles kan leve, som de hidtil har gjort, uden at bære deres Part af Krisens Byrder. Hvis Indkomstbeskatningen skal betragtes som Middel til en vis økonomisk Udligning, maa de, der har betydelige Indkomster, forstaa — og der skal jo betydelige Indkomster til, før Skatten andrager saa meget, at det mærkes —, at med den øgede Købeevne, som Indkomsterne i Dag har, er der en stærk Begrundelse for, at disse Mennesker betaler et Bidrag til Lindring af Vilkaarene for de mange Mennesker, der nu er i Nød. Jeg anser det altsaa for særdeles vel begrundet, at Indkomstskatten forhøjes.

Man har nu rejst det Spørgsmaal, om denne ekstra Indkomstbeskatning skulde lignedes paa Indkomsterne i 1931 eller paa Indkomsterne i 1932, der behandles for Tiden af Ligningsmyndighederne. Det er naturligvis rigtigt, at jo længere man kommer bort fra det Aar, Skatten er lignet paa, des flere bliver der, som kan faa Vanskeligheder ved at betale Skatten, fordi deres økonomiske Forhold er blevet i høj Grad forandret i den forløbne Tid. Jeg mener ogsaa, adskilligt kunde tale for, at Skatten blev lignet paa Grundlag af det Skatteaar, man i Øjeblikket behandler ude i Kommunerne, men der er jo mange Vanskeligheder forbundet dermed. Først og fremmest kan man jo i saa Fald ikke kræve Skatten ind før sidst paa Aaret, fordi Skatteraadene Virksomhed ude i Kommunerne ikke er sluttet førend hen paa Efteraaret. Tillige kan Staten med de stadig flere nye Love om nye Udgifter ikke have Skatteindtægter, der først kommer et Aar bagefter. Endelig kan man til Forsvar for en Ligning paa Grundlag af Indkomsten i 1931 anføre Bestemmelsen i Lovforslagets § 1 om, at Finansministeren kan give Nedsættelse af Skatten, naar en Skatteyder kan dokumentere, at hans økonomiske Forhold er blevet i høj Grad forringet, siden Skatteligningen blev foretaget. Denne Bestemmelse beskytter dog i nogen Grad de Folk, hvis økonomiske Forhold i Dag kunde begrunde, at de skulde betale en mindre Indkomstskat end den, de betalte efter Ligningen paa Indkomsten for 1931. Jeg gaar ud fra, at naar en Mand kan dokumentere, at hans økonomiske Forhold er blevet i saa høj Grad forandret, at der kan være Grundlag for en Nedsættelse af Skatten, vil Finansmini-